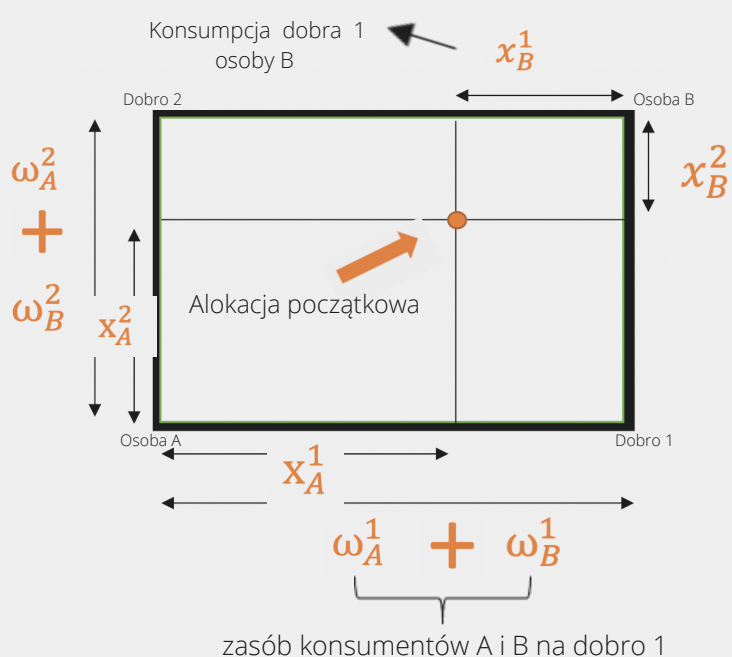

Wymiana

na rynku doskonale konkurencyjnym

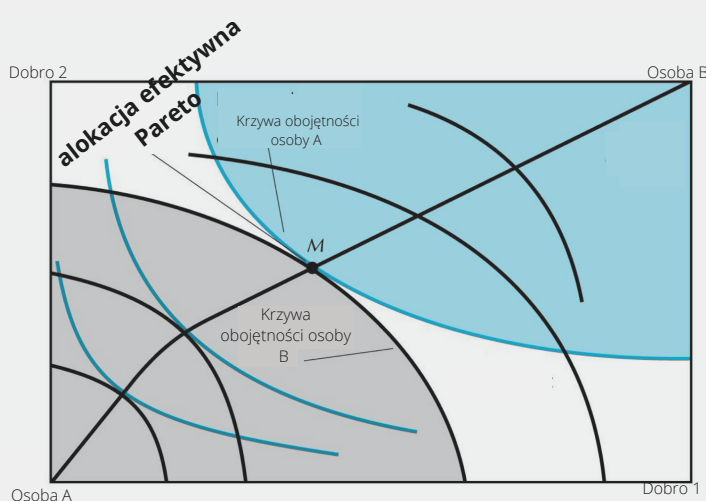
Prostokąt Edgeworth'a diagram pokazujący wszystkie możliwe alokacje dwóch dóbr między dwoma konsumentami.

Alokacja dóbr jest dopuszczalna wtedy, gdy liczba dóbr posiadanych jest taka sama lub mniejsza niż liczba dóbr dostępnych.

$$x_A^1 + x_B^1 \leq \omega_A^1 + \omega_B^1$$

$$x_A^2 + x_B^2 \leq \omega_A^2 + \omega_B^2$$

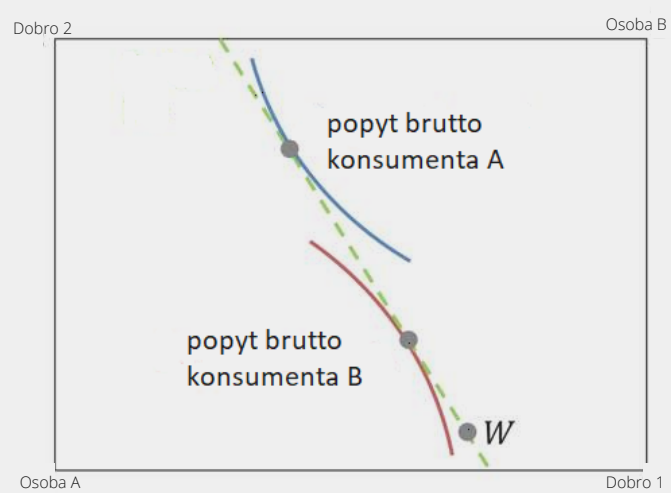
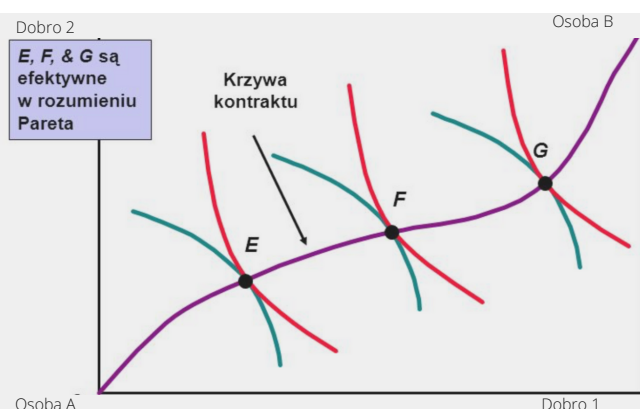
$$MRS_A = MRS_B$$

Alokacja dóbr musi być **efektywna w sensie Pareto**, czyli nie może być możliwości poprawy sytuacji jednego konsumenta bez pogorszenia sytuacji drugiego.

Alokacja efektywna w sensie Pareto tylko wtedy, gdy krzywe obojętności są styczne.

Zbiór Pareto (**krzywa kontraktu**) to wszystkie punkty w diagramie Edgeworth'a będące efektywne w sensie Pareto.

Popyt netto=
popyt brutto-zasób początkowy

Popyt brutto to ilość dobra, którą konsument chce konsumować.

Pierwsze twierdzenie ekonomii dobrobytu mówi, że handel na rynku konkurencji doskonałej prowadzi do alokacji efektywnej w sensie Pareto.

Równowaga na rynku istnieje wtedy, gdy przy danych cenach konsument wybiera najbardziej preferowany koszyk i popyt jest równy podaży.

